

Requiescat in pace. Wreszcie trzeba też przytoczyć numer 510 wymienianych rubryk, który ma następujące brzmienie: *Ostatnią Ewangelię zupełnie się opuszcza w Mszach, w których mówi się Benedicamus Domino z n. 507 a.*

Z przytoczonej treści dopiero wymienionych numerów trzeba zrobić zastosowanie do odpustowej Mszy św. Po Mszy odpustowej robi się zazwyczaj procesję z Najświętszym Sakramentem wokół kościoła. Jeśli więc warunki pozwalają na jej odbycie i rzeczywiście odbędzie się, to wtedy w odpustowej Mszy św. należy odmówić Benedicamus Domino, Placeat, a pominąć błogosławieństwo i ostatnią ewangelię, w przeciwnym razie nie można korzystać z przywileju opuszczenia wspomnianego zakończenia Mszy św.

Lubień k. Myślenic

Ks. STANISŁAW KOSOWSKI

GENEZA AKTU POŚWIĘCENIA LUDZKOŚCI SERCU JEZUSOWEMU

Ernest Hello w książce pt. *Słowa Boże* pisał: *Wzruszenie powszechne, katolickie w pełnym znaczeniu tego słowa, rzuca dzisiaj świat chrześcijański na Serce Jezusa. Wszystkie rzeki wpadają w ten ocean, bo oto nadeszła godzina ich wezbrania...*

Kulminacyjnym punktem tego wezbrania był akt poświęcenia ludzkości Sercu P. Jezusa na przełomie XIX i XX wieku, dokonany przez Papieża Leona XIII w r. 1899.

Ale — prawie nikt z Polaków nie wie o tym, kto inspirował ten wiekopomny akt, który odbił się silnym echem po całej kuli ziemskiej i stał się potężnym czynnikiem do ożywienia nabożeństwa do Serca Jezusowego.

Inspirowała ten akt zakonnica, której setną rocznicę urodzin obchodzimy w bieżącym roku Siostra Maria od Boskiego Serca, Droste zu Vischering.

S. Maria urodziła się dnia 8 września 1863 r. Ojcem jej był hrabia Clemens Droste zu Vischering a matką hrabianka Helena Galen.

Od lat najmłodszych miała ona nabożeństwo do Serca Jezusowego, a pierwszy sygnał powołania do życia zakonnego odezwał się u niej w dniu Bierzmowania. Na przeszkodzie stanęła długotrwała choroba, aż wreszcie w dniu 21 listopada 1888 r. spełniły się jej marzenia, bo została przyjęta w mieście Münster do Zgromadzenia zakonnego pod wezwaniem Dobrego Pasterza.

W sześć lat później, w r. 1894, została wysłana przez Władzę zakonną do Portugalii. Tam, jako przełożona domu zakonnego w Porto, przeszła prawdziwy czyściec na ziemi z powodu chronicznych cierpień fizycznych i różnych udręk duchowych. Mimo tych cierpień świetnie spełniła swoją misję na posterunku przełożonej placówki portugalskiej.

Pod koniec swego krótkiego, bo 36-letniego życia S. Maria zwróciła się dwukrotnie listownie do ówczesnego Papieża Leona XIII, przekazując mu objawione jej przez Zbawiciela życzenia, by cały świat został poświęcony — publicznym aktem — Jego Boskiemu Sercu.

Ojciec św. Leon XIII rozważył bardzo poważnie przesłaną sobie sugestię i zarządził — na dzień święta Serca Jezusowego w r. 1899 — uroczysty akt poświęcenia całej ludzkości temu Najświętszemu Sercu.

S. Maria nie doczekała tego wspaniałego przeżycia, które poruszyło cały ówczesny świat katolicki.

W wigilię Triduum przygotowawczego do uroczystego aktu poświęcenia rodzaju ludzkiego Sercu Jezusowemu, w dniu 8 czerwca 1899 r., zmarła w opinii świętości. Tę opinię wyraził też Ojciec św. Leon XIII — na wiadomość o śmierci S. Marii.

Kraków

Ks. HENRYK WERYŃSKI